

standarder vedtages i dag i åbenhed under iagttagelse af videnskabelige data under høring af alle relevante parter.

Selv i EU's eget system, EFSA, altså Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet, sendes forslag til nye standarder i høring hos Verdenshandelsorganisationen WTO's medlemmer, inden de vedtages. Det er jo ifølge SPS-aftalerne i WTO muligt for landene at have højere standarder. Det er altså tilladt at have højere standarder, men de må netop ikke være handelsforvridende.

Hvis man er uenig, så er det muligt via WTO's tvistbilægningssystem at få afklaret, om standarderne i virkeligheden er skjulte handelshindringer. Det er fuldt gennemsigtigt for alle med mulighed for påvirkning og tvistbilægning.

Hvorfor skulle vi så sætte en udviklingskommission til at vedtage noget, som allerede i dag foregår i anerkendte systemer? Hvorfor gå over åen efter vand?

SF's sigte er de fattigste landes situation i forhold til adgangen til de rige forbrugere. Det har Venstre stor sympati for, for vi mener netop, at der er en sammenhæng mellem handelsmuligheder og udviklingsperspektiver. SF vil veksle denne omsorg til et udviklingsprincip i B 122, og her synes jeg, kæden hopper af for SF.

For det første er det et voldsomt bureaukratisk princip. Intet må gøres, intet besluttes, ingen forbrugerstandarder fastlægges, uden at de grundigt er vurderet i forhold til udviklingslandenes handelsmuligheder.

For det andet kan udviklingslandene allerede i dag klage over EU's fastsatte standarder, såfremt de afviger fra de internationale, hvad der rent faktisk ikke er normen, og vi støtter udviklingslandene med midler til at føre sådanne sager.

For det tredje hjælper vi jo netop udviklingslandene i dag med at opfylde de europæiske og internationale standarder. I Codex er de med til at fastsætte standarderne via den integrerede ramme, og i WTO støtter vi dem i at føre eventuelle sager. I EU har vi i årene 2001-2003 sat 110 mio. euro af til at hjælpe udviklingslandene med at leve op til standarderne, og endelig har den danske regering jo siden 2002 samordnet indsatsen for handel og udvikling, herunder kapacitetsopbygning, ligesom vi specifikt har hjulpet udviklingslandes sektorer med at leve op til EU's krav om fødevarsikkerhed. Det er vel i

virkeligheden netop det, som SF's udviklingsprincip går ud på.

Vi gør altså det rigtige i dag. Så hvad skal vi med et bureaukratisk princip, og hvorfor skal vi sænke beskyttelsesniveauet for vore borgere?

Jeg er glad for, at SF har fået øjnene op for Venstres dagsorden. Vi har faktisk stået alene med den i de sidste par år, altså at standarder ikke må være skjulte handelshindringer.

Jeg synes, det er modigt af SF, ja, måske endda af Socialdemokraterne eller andre, at de af hensyn til udviklingslandene vil sænke EU's forbrugerstandarder bl.a. for kræftfremkaldende svampegifte, men vi finder altså, at vidensgrundlaget er noget usikkert, og vi kan ikke tilslutte os forslaget om parallelle systemer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

I Enhedslisten deler vi den bekymring for forsigtighedsprincippet, som hr. Henrik Vestergaard har givet udtryk for. Jeg vil gerne spørge, om det også er indgået i Venstres overvejelser, at hvis man følger det forslag om at sænke grænseværdier – ja, i virkeligheden bliver det jo at hæve grænser, altså at slække beskyttelsesniveauet for bestemte giftstoffer – så risikerer vi, at man i sådanne tilfælde heller ikke længere vil kunne bruge EU's miljøgaranti. Det er i hvert fald en risiko. Jeg ved ikke, om det er undersøgt til bunds. Jeg kan også spørge hr. Henrik Vestergaard, om det er indgået i Venstres overvejelser.

Jeg tror i virkeligheden, at forslaget vil underminere EU's miljøgaranti, også hvis man indskriver i traktaten, sådan som jeg forstår af bemærkningerne at SF gerne vil have det, at der skal være et modstående princip til forsigtighedsprincippet i selve traktaten,

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det er klart, at hvis man som foreslået i B 29 har vedtaget, at vi skal sænke EU's grænseværdier – eller hæve dem – for aflatoksin, altså sænke beskyttelsesniveauet, så har man jo forladt forsigtighedsprincippet, for det er dem, det er fastsat efter. Det er i øvrigt noget, der er skrevet ind i fødevareforordningen fra 2002, og som jeg engang troede SF støttede. Det kan jeg så forstå at de ikke gør længere.

Det må man jo antage at SF gør ud fra en tanke om, at det skal være ens internationale regler, der findes. Men det må jo samtidig også betyde,